

Durerea țării mele

Nicu Hăloiu

Durerea țării mele

...

Mă doare țara mea aşa de tare
Că nici nu ştiu de pot să mai suport,
Însă ea ştie cât de tare doare
Şi cât de mare este durerea ce i-o port!

..

Aş vrea să plângă pe umărul meu slab,
Să ştie că-i sunt sprijin cât pot, aşa puţin
Şi să-i port steagul murdar de sânge alb,
Şi-n locul ei să beau paharul cu venin!

...

Şi cred că ştie că eu mai sunt român
Şi-n româneşte simt că-i țara mea,
Nu pot să plec, aşa că mai rămân,
Dar n-aş pleca de-aici nici de-aş putea!

...

Mă doare tare țara, simt că e pe ducă,
Mulți din fiii ei rănit-o-au de moarte,
În pântecele ei timpul i se usucă,
Nu mai are vlagă să meargă mai departe!

...

Ea ştie despre mine că lacrima-i mă doare
Şi nu pot să-i mai apăr numele frumos,
Îmi dă lacrima ei să pot sta în picioare,
Şi-mi dă durerea ei să mă ridic de jos!